

Självård • Det första budet

Gud gav en gång det utvalda, befriade Israels folk ord att följa. Orden gäller även i dag, Kristus har befriat oss och vi är kallade att leva efter hans vilja. Under år 2006 kommer Gustav Börjesson att undervisa om tio Guds bud, ett bud varje månad.

1 Jag är Herren din Gud...

Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig

SÅ ÄR DET NÄR JAG BÖRJAR EN NY DAG. När jag stiger upp, klär på mig, äter min frukost och går till mina saker. *Herren är min Gud.*

Det är till honom jag skall hålla mig – bara till honom. Egentligen är det självklart. Vad jag än gör, är det ju han som ger mig kraften. Om jag sitter eller står, vet han det. Om jag går eller ligger, utforskar han det. Förrän ett ord är på min tunga, vet han allt om det. Han omsluter mig på alla sidor och håller mig i sin hand. (Ps.139.) Egentligen är det självklart att jag skall hålla mig till honom, och bara till honom.

Men i praktiken är det inte så självklart. Det vet Herren. Han vet att jag varje dag behöver detta ord: **DU SKALL INTE HA ANDRA GUDAR VID SIDAN AV MIG.** För vi är omgivna av andra gudar. Såsom det var för gudsfolket i Kanaans land, så är det för oss. De var omgivna av gudar som började på bokstaven B. ”I det här landet offrar vi till Baal”, sade kananéerna till dem. ”Det är Baal som ger oss god skörd, fruktsamhet och lycka.” Israeliterna tog detta till sig. De drogs med. De dyrkade Herren men gick också till baalerna – de andra gudarna.

För vår del börjar gudarna på bokstaven M. Det är Mammon – pengar och saker. Det är det Materiella. Det är Människan – den moderna Människan som formar ’utvecklingen’. *Vi lever i Människoriket. Allt det Materiella omger oss. Det är Mammon som gäller.*

Men detta är ett bländverk. Det är en illusion. Det är Herren som är Gud.

HUR KAN JAG DÅ GENOMSKÅDA BLÄNDVERKET? Hur kan jag se verkligheten? Hur kan jag, redan när dagen börjar, få rätt perspektiv? Svar: Det sker när jag vänder mig till Gud. När jag ber. När jag säger: ”Jag tackar dig Gud, min käre himmelske Fader...”

Då är jag inne i verkligheten: Gud har gett mig livet, och nu ger han mig det jag behöver, både mat och kläder. Livet som han redan gett mig är ju mer än maten. Kroppen som jag fått är ju mer än kläderna. Varför skulle jag ”tjäna mammon”? (Matt. 6:24ff.) Jag får kasta alla bekymmer på Gud, min Fader. Han har omsorg om mig. (1 Petr. 5:7.)

Och verkligheten är ännu större! Jag får kalla Gud ”min käre himmelske Fader”. Jag är ett Guds eget barn. Fast jag är en sådan syndare får jag kallas Guds barn – och jag är det! (1 Joh. 3:1.) Hur är detta möjligt? Det beror på Jesus. Därför säger jag i morgonbönen: ”Jag tackar dig, Gud, min käre himmelske Fader, genom Jesus Kristus, din älskade Son...”

ILLUSTRATION: MARGRETHE JOHANSSON

Här är det innersta i min trygghet. ”Om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss? Han som inte skonade sin egen Son utan utgav honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?” (Rom. 8:31f.)

Men av mig själv kan jag inte be och tro på detta sätt. Om jag bara har det jag ser omkring mig och det jag tänker inom mig, då tappar jag tron på Gud. När jag har medgång tar det materiella överhand. När jag får motgång griper tvivlet tag i mig: Var är nu Gud? Guds Ande måste ge mig Ordet från Gud. Jag behöver höra honom säga: ”Jag är Herren, din Gud!” Guds Ande måste ge mig tron på Fadern.

De första lärjungarna hörde på Jesus. Då kunde de se verkligheten – hur Fadern skapar och försörjer. (Matt. 6:24ff.) Samtidigt kunde de se hur Jesus började sin dag i bön till Fadern. (Mark. 1:35.) De fick lära sig att be på samma sätt – i tro på att Gud som en god Far bara ger sina barn det som är gott. (Luk. 11:11f.) Nu är det vår tur att leva som lärjungar. Så kommer vi dag för dag in i verkligheten. Att Gud är vår Fader. Att vi ska tro bara på honom.

GUSTAV BÖRJESSON
Prost, Sättila